

BALICZA KLÁRA

Budapest

Tekstuuri, struktuuri ja konteksti konsekutiivitulkkauksessa

1 Johdanto

Artikkelissani käsittelen konsekutiivitulkkausta tekstin näkökulmasta. Tarkoitus on tutkia, mitä kielelle ja itse tekstille tapahtuu, kun sitä tulkataan, ja millaisia ominaisuuksia tulkkaustekstillä on.

Ensimmäisenä esittelen viitekehysten, jossa liikun. Tulkkausta voidaan pitää kääntämisen haarana, jossa kääntäminen tapahtuu kuullusta tekstistä puhuttuun eikä luetusta kirjoitettuun. Tulkkauksessa on kaksi pääalajia. Asioimis-tulkkauksessa tulkataan dialogeja, tulkkaus tapahtuu kumpaankin suuntaan, tulkki on yksin ja yleisöä vähän. Tyypillinen esimerkki on maahanmuuttajan käynti lääkärillä. Konferenssitulkkauksessa sen sijaan tulkataan useimmiten puheita tai puheenvuoroja, tulkataan yhteen suuntaan, tulkki työskentelee tiimissä ja esiintyy suuren yleisön edessä (Tenhonen-Lightfoot 2004). Tulkkauksessa on myös kaksi menetelmää: konsekutiivi- ja simultaanitulkkaus.

2 Tutkimuksen lähtökohta

Tekstilingvistinen näkökulma, joka tässä artikkelissa nousee esille, on tulkkausteoriassa melko harvinainen, mutta sen sijaan itse tulkkausprosessia on tutkittu paljon enemmän. Merkittävin tekstilingvistinen tutkimus on Hatimin ja Masonin teos *The Translator as Communicator* (1997). Siinä tekijät lähtevät liikkeelle tekstin tekstuaalisuuden ajatuksesta. Tekstuaalisuuden edellytyksiä ovat koheesio eli sidoksisuus (*cohesion*), koherenssi (*coherence*), intertekstuaalisuus (*intertextuality*), tarkoituksellisuus (*intentionality*) ja tilanteellisuus (*situationality*). Koheesio varmistaa tekstin jatkuvuuden, ja se näkyy pintatekstin elementtien keskinäisessä riippuvuudessa. Koherenssilla tarkoitetaan tekstin kytköstä todellisuuteen, toisin sanoen sitä, että kieliopilliset ja leksikaaliset suhteet heijastavat käsitteellisiä yhteyksiä. Intertekstuaalisuus viittaa siihen semioottiseen prosessiin, johon teksti ja sen pintaelementit

osallistuvat. Teksti semioottisena yksikkönä kuuluu aikaisempien tekstien muodostamaan intertekstuaaliseen verkkoon. Tämä mahdollistaa sen, että tekstinkäyttäjät tunnistavat tekstin retorisen tarkoituksen, sen vakiintuneen, tiettyyn sosiaaliseen toimintaan liittyvän muodon eli genren ja sen sosiokulttuurisia konventioita heijastavan kielenkäyttötavan eli diskurssin. Tarkoituksellisuus kertoo käytetyn kielellisen ilmaisun pragmaattisesta tarkoituksesta, esim. toteutetuista puheakteista; tilanteellisuus edellytyksenä puolestaan vastaa siitä, että tietty sarja kohesiivisia, koherentteja ja intertekstuaalisesti ladattuja kielellisiä elementtejä on sopiva ja tarkoituksenmukainen jossakin tilanteessa.

Nämä tekstuaalisuuden edellytykset (*domains of textuality*) tai normit toteutuvat tekstuuriin, struktuuriin ja kontekstin ulottuvuuksissa. Tekstuuriin kuuluvat ne kielelliset keinot, jotka näkyvät tekstin pintamuodossa ja osoittavat tekstin pohjalla olevien ajatusten koherenssia. Näitä keinoja ovat esimerkiksi koheesio, teema-reemakulku ja idiomaattisuus. Struktuuri on tekstin rakennesuunnitelma, joka ilmenee vakiintuneissa rakenteellisissa elementeissä, jotka vaihtelevat tekstilajeittain. Konteksti puolestaan on se tekstin ulkoinen ympäristö, joka vaikuttaa ratkaisevasti käytettyyn kieleen. Kontekstissa voidaan erottaa kolme ulottuvuutta: intertekstuaalisuutta käsittelevä semiotiikka, tarkoituksellisuuden käsitteen sisältävä pragmatiikka sekä kommunikatiivisuus. Kuviossa 1 havainnollistan tekstuaalisuuden normien ja ulottuvuuksien suhdetta.

Tekstuaalisuuden normit

Tekstuaalisuuden ulottuvuudet

koheesio	TEKSTUURI JA STRUKTUURI
koherenssi	

Intertekstuaalisuus	Semiotiikka
(teksti – genre – diskurssi)	KONTEKSTI
tarkoituksellisuuspragmatiikka	
tilanteellisuus	kommunikatiivinen ulottuvuus

KUVIO 1. Tekstuaalisuuden normit ja ulottuvuudet. (Hatim & Mason 1997: 21.)

Hatimin ja Masonin (1997: 36) mukaan tulkkauksen päälaajat, jotka ovat heidän mukaansa simultaani-, konsekutiivi- ja asioimistulkkaukset, painottavat kukin yhtä kolmesta ulottuvuudesta, ja samalla muista ulottuvuuksista on vaikeampaa pitää kiinni. Näin simultaanitulkkauksessa konteksti ja struktuuri

paljastuvat vasta vähitellen ja tulkin on turvauduttava tekstuuriin. Toisin sanoen struktuuri ja konteksti avautuvat tekstuurista käsin. Konsekutiivitulkkauksessa konteksti ja erityisesti tekstuuri ovat vähemmän käytettävissä aikaviiveen takia, joten niiden muistaminen ja palauttaminen tapahtuu struktuurin avulla. Vaikka asioimistulkkauksessa tekstuuri ja struktuuri ovat hyvin pirstoutuneita, tulkki joutuu kuitenkin välittämään jokaisen puheenvuoron omana kokonaisuutenaan. Tällöin eniten apua on kontekstin tuntemisesta.

Tutkimukseni pohjautuu edellä kuvatulle teorialle. On kuitenkin huomattava, että teoriassa on tietty epäjohdonmukaisuus, jonka takia sen täydellinen soveltaminen sellaisenaan ei ole mahdollista. Hatim ja Mason (1997: 36) nimittäin puhuvat tulkkauksen kolmesta lajista – konsekutiivi-, simultaani- ja asioimistulkkauksesta – vaikka näistä kolmesta konsekutiivi- ja simultaani-tulkkaus ovat menetelmiä, joita käytetään sekä asioimis- että konferenssitulkkauksessa (Tenhonen-Lightfoot 2004). Tästä huolimatta tulkattujen tekstien analyysi tekstuurin, struktuurin ja kontekstin näkökulmasta on mielenkiintoinen ja käytännöllinen lähestymistapa, joten jatkossa tarkastelen itsekin erästä konsekutiivipuhetta näiden käsitteiden avulla. Esimerkkiteksti on opetustilanteessa nauhoitettu tulkkaussuoritus (ks. liite).

3 Konsekutiivitulkkaus

Tulkkaus ja kääntäminen yleensäkin ovat erikoisia suorituksia, koska niissä joudutaan toistamaan jo olemassa oleva, valmis teksti. Jos tulkki pyrkii toimimaan tulkkien ammattisäännösten mukaisesti eli siten, että hän ”ei jätä mitään pois eikä lisää mitään asiaankuulumatonta” (Suomen kääntäjien ja tulkkien liitto, Asioimistulkin ammattisäännöstä: Artikla 10), hänen on tavoitettava alkuperäisen tekstin tekstuuri, struktuuri ja konteksti. Siksi tulkkauksilanteen erikoisuutta kuvaa juuri se, mitä tekstille ja sen eri ulottuvuuksille tulkatessa tapahtuu.

3.1 Tekstuuri

Kuten olen jo maininnut, tekstuuri on se tekstin ulottuvuus, jossa näkyvät tekstin koheesio ja koherenssi. Tekstuuri muodostuu tekstin pintarakenteesta ja siinä ilmenevistä sidoskeinoista. Konsekutiivitulkkauksessa alkuperäistä tekstuuria on varsin vaikea tavoittaa tulkkaushetkellä yksinkertaisesti sen takia, että alkuperäisen puheen ja sen tulkkauksen erottaa aikaväli, jolloin tekstuurin tason konkreettiset kielelliset muodot helposti unohtuvat. Tämän lisäksi on muotoja, joita ei voi kääntää kielestä toiseen. Tulkilla on toki muistiinpanonsa, joihin hän pyrkii merkitsemään mahdollisimman monta kielellistä ainesta.

Muistiinpanot eivät kuitenkaan ole pikakirjoitusta, sillä niiden tarkoitus ei ole tallentaa alkuperäistä tekstiä sanasta sanaan. Muistiinpanoilla on omat rajansa, joista yksi on sanojen lukumäärä. Esimerkkinä olevassa alkuperäisessä puheessa on 352 sanaa, joista muistiinpanoissa sanana, lyhenteenä tai symbolina on vain 135. Tämä tarkoittaa sitä, että pois jää myös sidoskeinoja, ennen kaikkea kieliopillisia sidoksia, esim. subjektin ja predikaatin kongruenssi, pronomini viittaukset ja ellipsi. Sen sijaan leksikaaliset sidokset ja konnektorit merkitään useammin. Esimerkkinä tästä ovat esimerkkitekstissä olevat lauseet (17), (18) ja (19). Konnektorit on alleviivattu ja sidoskeinot on kursivoitu molemmissa teksteissä.

Sidoskeinot puheessa:

'Euroopan komissio' – toisto
'myös' – konnektiivi
'joka' – pronomini
'kansalaisia' – kollokaatio
'tapaus' – synonyymi/yläkäsité
'ongelma' – synonyymi/toisto
'tämän' – pronomini
'järjestelmä' – parafraasi/yläkäsité
'ja' – konjunktio
'yhteyshenkilö' – kollokaatio

Sidoskeinot tulkkauksessa

XXX (jää pois)
'is' - konnektiivi
 pronominin sijaan toisto
'állampolgárok' – kollokaatio
 (myöhemmin)
'ügy' – toisto
'ügyeket' – toisto
 XXX (jää pois)
'a szolgálatás' – parafraasi
'és' – konjunktio (eri paikassa)
'a kapsolat' – kollokaatio

KUVIO 2. Puheen ja tulkkauksen sidoskeinojen vertailua.

Esimerkeistä näkyy, että konsekutiivitulkkauksessa tekstin tekstuuritasolla saattaa olla huomattaviakin eroja lähdetekstin ja kohdetekstin välillä. Tekstuaalisuus kuitenkin säilyy, eikä viesti muutu kovin paljon.

3.2 Struktuuri

Konsekutiivitulkkauksessa tulkkia auttaa se, että hän kuulee koko puheen ennen kuin hän alkaa itse puhua. Näin hän saa selville myös puheen rakenteen eli ajatuskulun. Esimerkkitekstin struktuuri on seuraavanlainen:

TERVEHDYS (1)¹

ENSIMMÄISEN AIHEEN ESITTÄMINEN (2)

PERIAATE tapauksiin 1-3 (3a)

TAPAUS 1 (3b-4)

TAPAUS 2 (5)

TAPAUS 3 (6)

LISÄYS (7-8)

TAPAUS 4 (9)

TAPAUS 5 (10)

TAPAUS 6 (11)

LISÄYS (12-13)

TAPAUS 6/A (14-16)

TAPAUS 6/B (17-19)

TOISEN AIHEEN ESITTÄMINEN (20)

PERIAATE (21)

ESIMERKKI (22-23)

LOPETUS (24)

Se, että tulkki ymmärtää tämän ajatuskulun, on paljon tärkeämpää kuin yksittäiset lauseet tai tekstuuritasoiset sidoskeinot, koska tulkki ei välitä sanoja vaan ajatuksia. Sidoskeinoista olennaisia ovat kuitenkin konnektoirit, koska ne viittaavat suoraan struktuuriin. Onkin huomattava, että lähes kaikki alkuperäistekstin konnektoirit esiintyvät myös tulkkaustekstissä. Joissakin kohdissa niitä tuli itse asiassa lisää: lauseessa (6) ‘myös’, lauseessa (12) ‘koska’ / ‘-han’ ja lauseessa (15) ‘tämä tarkoittaa sitä, että’. Nämä loogiset yhteydet ovat myös alkuperäistekstissä, vaikka niitä ei ilmaista suoraan konnektorilla.

Struktuuri auttaa myös täydentämään ne aukot, joita tekstuuritasolla ilmenee. Esimerkki voisi olla selvä parallelismi lauseissa (3) ja (6). Nämä lauseet esittävät saman syy-seuraussuhteen: lause (3) kertoo yleisestä periaatteesta, lauseet (4) ja (6) periaatteen kahdesta sovelluksesta. Jos tulkki ymmärtää tämän parallelismin, hän osaa myös palauttaa lauseet, vaikka muistiinpanoissa näkyisikin vain osa niistä. Lause (5) jäi tulkkauksesta pois juuri siksi, että siinä vaiheessa tulkki ei vielä tajunnut yhteyttä lauseiden (3), (4) ja (5) välillä, eli sitä, että (4) ja (5) soveltavat lauseessa (3) annettua periaatetta. Lauseen (6) kohdalla yhteys jo huomattiin, joten palauttamiseen riitti puoletkin lauseesta muistiinpanoissa.

Struktuurin väärinymmärtäminen saattaa johtaa suoraan virheelliseen tulkkaukseen, mikä näkyy myös tekstuuritasolla (ks. lauseet (20), (21) ja (22)). Alkuperäistekstissä annettiin esimerkki siitä, millaisista asioista suomalaiset

¹ Suluissa olevat numerot viittaavat esimerkkitekstin (ks. liite) numeroituihin lauseisiin.

yleensä valittavat unionin toimielimille. Tulkki ei ymmärtänyt tätä yleistävää ulottuvuutta, vaan liitti muistiinpanoissaankin näkyvän sanan *asiat* suoraan edeltävään lauseeseen, ja puhui siten niistä asioista, jotka kuuluvat Solvit-verkoston yhteyshenkilölle. Tulkkauksessa lauseet (20), (21), (22) ja (23) eivät siis muodostaneet erillistä aihetta vaan siirtyivät tapaus 6/b:n alle.

Struktuurin kohdalla voidaan siis väittää, että se säilyy lähes muuttumattomana alkuperäistekstistä tulkkaukstekstiin. Mikäli teksti muuttuu struktuuritasolla, myös sen välittämä viesti muuttuu.

3.3 Konteksti

Usein kuulee puhuttavan kontekstin roolista kielenkäytössä ja siitä, kuinka kontekstia on otettava mukaan kielikuvauksiin. Nyt tarkasteltavana on sellainen kielenkäyttötilanne, jossa yksi osanottaja tuntee kontekstin vain hyvin rajoitetusti, jos lainkaan. Tulkki voi nimittäin joutua puhumaan niin, ettei hän tiedä, mistä hän puhuu, kenelle ja miksi. Esimerkkitekstini ei valitettavasti ole kovin kontekstisidonnainen, mutta siitä voi kuitenkin poimia pari tapausta, jotka selventävät sitä, mitä tarkoitan tällä väitteelläni.

3.3.1 Intertekstuaalisuus

Kun tarkastellaan lauseita (2) ja (9), niistä löytyy selvä intertekstuaalinen viittaus johonkin toiseen tekstiin. Tässä tapauksessa tulkki oli kuullut myös edellisen esityksen, joten hän tietää, mihin puhuja viittaa. Ei ole kuitenkaan vaikea kuvitella sellaista tilannetta, jossa toinen teksti olisi tulkille vieras. Tulkkihan on hyvin usein ainoa maallikko asiantuntijoiden joukossa, jolloin puhujalle ja kuulijoille täysin itsestäänselvä viittaus ei sano tulkille mitään.

3.3.2 Tarkoituksellisuus

Puhuessaan tulkilla ei myöskään ole tietoa puhujan päämäärästä. Tulkkeja opetetaan kiinnittämään huomiota kaikkiin minä-lauseisiin, koska ne kertovat nimenomaan puhujan tarkoituksesta ja asenteesta. Tämä ei kuitenkaan välttämättä auta, koska tarkoitusta ja asennetta ei aina ilmaista suoraan. Tämä pätee erityisesti tapauksissa, joissa puhujalla on joitakin taka-ajatuksia, tai hän viljelee esim. ironiaa. Esimerkkitekstissä huomiota herättää lause (23). Miksi puhuja ylipäätään sanoo sen? Edellisessä lauseessa sana *esimerkki* esiintyi jo kolmesti, joten ajatuksen toisto kyseessä olevassa lauseessa tuntuu täysin tarpeettomalta. On kuitenkin mahdollista, että puhuja tarvitsi lausetta varmistaakseen, ettei kukaan ymmärrä hänen kommenttiaan Vuosaaren satamakaavaratkaisuista kritiikkinä tai poliittisena kannanottona. Tällainen

tarkoitus jäi tulkilta tietenkin kokonaan ymmärtämättä, ja niinpä koko lause jää pois.

3.3.3 Tilanteellisuus

Miten tulkki voi varmistaa, että hänen tuottamansa teksti on ko. tilanteessa yhtä sopiva kuin alkuperäinen teksti? Tilanne voi nimittäin muuttua: esim. puhuja voi yhtäkkiä viitata johonkin hetkelliseen tilanneominaisuuteen (hän huomaa jonkun nukahtavan tai kadulla tapahtuu jotakin mielenkiintoista). Kun tulkin vuoro tulee, hänellä ei enää ole samaa tilannetta käsissään, joten hän ei myöskään voi viitata siihen (mainittu kuuntelija saattaa olla jo herännyt, eikä kadulla ole enää mitään mainitsemisen arvoista). Näiden ongelmien perusteella voidaankin todeta, että tekstin yhteys kontekstiin saattaa valitettavasti kärsiä tulkkauksesta. Näin syntyy hyvin omaperäisiä, alkuperäiseen verrattuna ”kontekstittomia” tekstejä.

4 Lopuksi

Tekstuurin, struktuurin ja kontekstin tarkastelu konsekutiivitulkkauksessa osoittaa selvästi struktuurin keskeisen aseman lähdetekstin tekstimäisyyttä haettaessa. Soveltamalla samankaltaista analyysiä simultaanitulkkaukseen sekä muihin, eri tulkkauslajeja sisältäviin tilanteisiin, olisi mahdollista verrata niissä syntyviä tekstejä keskenään ja ehkä jopa erottaa eri tulkkaustekstilajeja.

Lähteet

Asioimistulkin ammattisäännöstö. Suomen kääntäjien ja tulkkien liitto. Saatavilla *www*-muodossa: <URL:<http://www.sktl.net/pdf/asioimistulkin.pdf>>.
Hatim, Basil – Mason, Ian 1997. *The Translator as Communicator*. London – New York: Routledge.
Tenhonen-Lightfoot, Erja 2004. *Tulkkauksen teoria*. Julkaisematon luentomateriaali.

ESIMERKKITEKSTI

(a) *Lähdeteksti*

(1) Hyvät kuulijat! (2) Jatkona edellisen puhujan esitykseen kertoisin teille, miten kansalainen tietää, miten valittaa oikeaan toimielimeen. (3) Yleisenä periaatteenahan on, että EU on luonut kansalaisilleen uudenlaisia oikeuksia ja velvollisuuksia, ja koska Eurooppa-oikeus on osa kansallista oikeutta, myös kansallisten viranomaisten, tässä tapauksessa Suomen viranomaisten velvollisuutena on soveltaa ja noudatta sitä voimassa olevana oikeutena. (4) Kun kansalaisella tai juridisella henkilöllä on ongelmia kansallisten viranomaisten kanssa asioissa, jotka koskevat Eurooppa-oikeutta, voi kääntyä oikeuskanslerin tai eduskunnan oikeusasiamiehen puoleen. (5) Koska tätä Eurooppa-oikeutta on sovellettava Suomessa. (6) Koska kansallisten tuomioistuinten on sovellettava Eurooppa-oikeutta, voi kääntyä myös kansallisen tuomioistuimen puoleen. (7) Käytännössä ei ole mahdollista yksilönä kääntyä suoraan EY:n tuomioistuimen puoleen. (8) Jos taas kansallinen tuomioistuin tarvitsee Eurooppa-oikeuden soveltamiseen tulkinta-apua, se pyytää EY:n tuomioistuinta tulkitsemaan Eurooppa-oikeutta ja antamaan ennakkoratkaisun, eli prejudikaatin. (9) Kuten edellinen puhuja mainitsi, että jos Euroopan yhteisön toimielinten tai laitosten toiminnassa on ilmennyt hallinnollinen epäkohta, siitä voi kannella Euroopan oikeusasiamiehelle. (10) Kansalaisella tai juridisella henkilöllä on myös vetoamisoikeus Euroopan parlamentissa asiassa, joka kuuluu Euroopan unionin toimialaan. (11) Voi myös valittaa Euroopan komissioon, jos katsoo, että jäsenvaltio on rikkonut Eurooppa-oikeutta. (12) Euroopan komission velvollisuutena on valvoa, että jäsenvaltiot noudattavat Eurooppa-oikeutta. (13) Jos komissio katsoo, että jäsenvaltio on rikkonut tätä Eurooppa-oikeutta, se voi viedä asian EY:n tuomioistuimeen, joka sitten lopullisesti päättää asiasta. (14) Euroopan komissio on luonut niin kutsutun Eurojust-verkoston kansalaisten avuksi. (15) Käytännössä jokaisessa jäsenvaltiossa on EU-juristi, joka antaa unionin kansalaisille Eurooppa-oikeutta koskevia neuvoja. (16) Suomessa hänet löytää Euroopan komission Suomen edustustosta. (17) *Euroopan komissio* on myös luonut niin sanotun Solvit-verkoston, joka auttaa kansalaisia ratkaisemalla sisämarkkinoihin liittyviä ongelmia mahdollisimman tehokkaasti ilman oikeustoimia. (18) Mikäli tapaus otetaan käsiteltäväksi, *ongelma* pyritään ratkaisemaan 10 viikon kuluessa. (19) *Tämän järjestelmän* käyttö on maksutonta, ja Suomessa *yhteyshenkilö* löytyy Kauppa- ja teollisuusministeriöstä. (20) Millaisista asioista suomalaiset sitten valittavat Euroopan unioniin? (21) Yleensä tällaiset hallintomenettelylain alaiset asiat, tapaukset, jotka esimerkiksi, hallinto-oikeuksissa eivät ole päätyneet ratkaisuun, jossa esimerkiksi korkein hallinto-oikeus ei ole antanut valitusoikeutta, valituslupaa, ja ei ottanut asiaa käsiteltäväkseen, tai päätynyt kielteiseen

ratkaisuun, niin on pyritty sitten löytämään vielä viimeisenä mahdollisuutena unionitason ratkaisua. (22) Yhtenä sellaisena tyypillisenä esimerkkinä ovat esimerkiksi Vuosaaren satamakaavaratkaisut, joissa esimerkiksi EU:n lintudirektiiviin vetoamalla on pyritty pitkittämään prosessia ja kumoamaan sataman rakentamiselle myönnettyt luvat. (23) Tämä on vain esimerkkinä. (24) Kiitos.

(b) Kohdeteksti

(1) Tisztelt Hallgatóság! (2) Az előző beszélő... vagy előadó beszámolójának folytatásaként én arról szeretnék beszélni, hogy honnan tudják az állampolgárok, melyik szervnél kell adott esetben panaszt tenniük. (3) Az alapvető elv az, hogy mivel az Európai Unió jogalkotása része a nemzeti jogalkotásnak, ezért a nemzeti szervek, többek között Finnország igazságügyi szerveinek is kötelessége az Európai Unió jogokat alkalmazni és betartani. (4) Ha valakinek problémája adódik valamelyik nemzeti szervnél vagy intézménynél valamilyen európai uniós ügyben, akkor fordulhat vagy az állam... a miniszterelnöki hivatal igazságügyi biztosához vagy a parlamenti ombudsmanhoz. (5) XXX (6) Mivel a nemzeti bíróságoknak is be kell tartaniuk az európai jogalkotás által hozott elveket, ezért a nemzeti bíróságokhoz is lehet fordulni. (7) A gyakorlatban az egyén nem fordulhat rögtön az Európai Közösségek bíróságához... vagy törvényszékéhez, csak a nemzeti törvényszékhez, (8) de ha a nemzeti törvényszék úgy ítéli meg, hogy segítségre van szüksége a törvények és a jogok interpretációjában, akkor kérhet az Európai Közösségek törvényszékétől segítséget, és az európai törvényszék egy ítéletet fog hozni, aminek aztán később jogereje lesz. (9) Mint az előző előadó is említette, ha valamelyik közösségi intézménynél vagy szervezetnél hiányosság vagy hibás működés tapasztalható, akkor az európai ombudsmanhoz lehet fordulni. (10) Az állampolgároknak ahhoz is van joga, hogy az Európai Parlamentnél panaszt tegyenek, ha a panasz valamilyen, az Európai Unió hatáskörébe tartozó ügyet érint. (11) Szintén lehet fordulni az Európai Bizottsághoz is, abban az esetben, ha valamelyik tagállam nem tartja be az Európai Unió jogalkotást, (12) ugyanis az Európai Bizottság feladata, hogy ellenőrizze, betartják-e a tagállamok az Európai Unió szabályait. (13) Ha az Európai Bizottság úgy ítéli meg, hogy valamelyik tagállam megsértette az Európai Unió jogait... az Európai Unió jogokat, akkor az ügy az Európai Közösség Törvényszéke elé kerül, és a Törvényszék fog dönteni az esetben. (14) Az Európai Unió létrehozta az állampolgárok érdekében az Eurojust hálózatot. (15) Ez azt jelenti, hogy minden tagországban található egy olyan jogász, aki az Európai Unió ügyekben tanácsot ad az állampolgároknak. (16) Finnországban ez a jogász az Európai Bizottság képviselőjénél található... az Európai Bizottság finnországi képviselőjének épületében. (17) Létezik a Solvit-hálózat is; a *Solvit-hálózat* célja, hogy a belső piac kérdéses ügyeit intézze, anélkül, hogy az *ügyet* a törvényszékek elé kellene vinni. (18) Az

ügyeket 10 héten belül igyekeznek elintézni, (19) és a szolgáltatásért az állampolgároknak nem kell fizetni. (19...) A kapcsolatot fenntartó személy Finnországban a Kereskedelmi és Ipari Minisztériumban dolgozik. (20) XXX (21) Az ügyek, amik ehhez az illetőhöz tartoznak, azok a közigazgatási joggal kapcsolatos problémák, amelyek esetében valaki úgy érzi, hogy például nem kapta meg a fellebbviteli jogot, vagy számára nem kedvező ítéletet hozott a bíróság. (22) Egy tipikus példa például az, hogy a Vuosaari kikötő építése során az Európai Unió madárvédelmi direktívájára hivatkozva lassították az építést és módosították a terveket. (23) XXX (24) Köszönöm.

Texture, structure and context in the consecutive interpreting

In this article I analyse consecutive interpreting from a text linguistic point of view. Its aim is to draw attention to the textual characteristics of a sample speech by way of examining its texture, structure and context, the major dimensions of textuality. In consecutive interpreting structure is dominant to the other two, which is also shown by the deletion and addition of source text elements in the target text. On textural level the target text might considerably differ without the message being lost. On structural level, however, changes affect the success of message transmission. The problems related to accessibility of the original context may result in complete loss of context in the target text.